

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3395/2020. (X. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet, valamint a Kúria Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Egy magánszemély indítványozó jogi képviselője (Litresits Ügyvédi Iroda, képviseli: dr. Litresits András ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján.
- [2] Az indítványozó kérelme elsődlegesen arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítélete alaptörvény-ellenes, és ezért azt semmisítse meg. Másodlagosan azt kérte az indítványozó, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. R.) egésze, különösen pedig annak 3. §-a és 26. §-a sérti az Alaptörvényt, ezért azt semmisítse meg és alkalmazási tilalmát rendelje el. Továbbá azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását, és hívja fel a Kormányt, hogy jogalkotói kötelezettségének tegyen eleget.
- [3] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [4] 1.1. Törökbálint Város Jegyzője összeférhetetlenség okán kijelölt elsőfokú hatóságként határozatában egy non-profit korlátolt felelősségű társaságot (a továbbiakban: Kft.) mint egy önkormányzati tulajdonban álló sportcentrum vagyongazdálkodóját zajvédelmi határértékek betartására kötelezte. A megállapított értékeket határozatában írta elő. Indokolása szerint bejelentés alapján eljárva, de hivatalból rögzítette, hogy az önkormányzati Kft. elmulasztotta határérték megállapítását kérni az önkormányzati sportcentrumra, ezért a Korm. R. 11. § (3) bekezdése alapján intézkedett.
- [5] Az indítványozó fellebbezésére eljáró másodfokú környezetvédelmi hatóság (Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala) az elsőfokú határozatot megsemmisítette. Indokolása szerint a közigazgatási iratanyagban megtalálható szakértői bizonyítás, valamint zajmérési jegyzőkönyv alapján tényként kezelendő, hogy az érintett ingatlan nem rendelkezik telepített környezeti zajforrással, berendezéssel. Ebből az a jogi következtetés adódik, hogy a labdajátékból származó zajkibocsátásra – annak nem reprodukálható jellege miatt – határértéket megállapítani nem lehet. A másodfokú hatóság hivatkozott a Kúria 3/2014. számú közigazgatási elvi határozatára (a továbbiakban: elvi határozat), valamint a Korm. R. 2. § j) pont j) alpontjára. Utalt arra is, hogy a sportcentrum működéséből adódó zavaró zajhatások esetében a környezetvédelmi hatóság eljárni nem tud, az ügyben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) birtokvédelmi szabályai az irányadók.
- [6] 1.2. Az indítványozó felperesként keresettel támadta a másodfokú hatósági határozatot. A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: KMB) 12.K.28.454/2017/9. számú ítéletében a másodfokú hatóság határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. A KMB indokolásában hivatkozott az igazságügyi szakértői véleményre, amely szerint futballpályán a futballozásból eredő zajszintek mindhárom vizsgált időszakban meghaladták a veszélyes mértékű környezeti zaj szintjét. Megállapította, hogy a veszélyes mértékű környezeti zaj olyan szabadidős zajforrásból származó volt, amelyre jellegéből adódó határértéket megállapítani nem lehet, mert

azonos körülmények között nem ismételhető, de érzékszervi érzékeléssel megállapítható és a hatásterületen élő lakosság nyugalmát zavarja. A KMB megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a Korm. R. 10. § (2) bekezdésében foglaltakat is, mivel az elsőfokú közigazgatási szervnek kérelem benyújtására kellett volna köteleznie a Kft.-t, illetőleg a 17. § (1) bekezdése alapján intézkedési terv benyújtására is kötelezni kellett volna.

- [7] 1.3. A másodfokú hatóság alperesként felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához a KMB fenti ítéletével szemben. Kérelme elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatására és a keresetet elutasító ítélet meghozatalára, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezésére irányult. A másodfokú hatóság felülvizsgálati kérelmében kiemelte, hogy az elsőfokú hatóság a Kormányrendelet 11. § (3) bekezdésében biztosított hatáskörében járt el, és döntése a korábban becsatolt igazságügyi zajvédelmi szakvéleményen alapult. Hivatkozott arra, hogy a sportpályán folyó tevékenység olyan szabadidős zajforrás, amelyből származó zaj azonos körülmények között nem ismételhető, nem reprodukálható, ezért arra zajkibocsátási határértéket nem lehet megállapítani. A zajkibocsátási határérték hiányában értelemszerűen határérték-túllépésről sem lehet szó. Az ügyben a jogi problémát tehát a szabadidős zaj nem reprodukálható mértéke jelenti. A zajvédelemre vonatkozó környezetvédelmi jogszabályok nem tartalmaznak rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a határértékkel nem jellemezhető veszélyes mértékű zajokozás esetén a környezetvédelmi hatóság fellépjen a tilalom érvényesítése érdekében. A sportcentrum telepített zajforrással nem rendelkezik, ezért nincs jogalap az intézkedési kötelezettségre. Álláspontja szerint az ügy a Ptk. birtokvédelmi szabályai alapján bírálható el.
- [8] Az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.
- [9] A Kúria Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítéletében rámutatott arra, hogy az indítványozó tévesen értelmezte a hatósági eljárás célját és ezáltal az ügy kereteit. A pert megelőző hatósági eljárás tárgyát kizárólag a Korm. R. szerinti határérték megállapíthatósága képezte. Ezt a jogkérdést kellett eldönteni. A zajkibocsátás indítványozó által előadott egyéb kérdései a hatósági eljáráson és ezáltal a közigazgatási peren kívül maradnak. A Kúria a tényállásból kiemelte, hogy a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján a zajkibocsátás ténye és jellege nem vitatható. A jogvita valójában ahhoz kapcsolódott, hogy a zajkibocsátás – annak sajátosságai miatt – a Korm. R. alapján intézkedési lehetőséget teremt-e a zajvédelmi hatóság számára.
- [10] Ebben a kérdésben a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesi hatóság megalapozottan hivatkozott a kibocsátott zaj olyan sajátosságaira, amelyek a határérték előírásának lehetőségét kizárják. A Kúria osztotta a másodfokú hatóság azon álláspontját, hogy a feltárt zajforrások jellege olyan (labdarúgásból származó és azt kísérő zajok), amelyek felmerülésükben esetlegesek és intenzitásukban váratlanok, így mértékük nehezen meghatározható. Kétségtől a Korm. R. 3. § (1) bekezdése a veszélyes mértékű környezeti zaj kibocsátását tilalmazza, azonban ezt meghaladóan a zajvédelmi hatóság részére, éppen a zajkibocsátási határértékek fogalmi hiánya miatt intézkedési lehetőséget nem biztosít. Mindez azt jelenti, hogy a KMB tévesen értelmezte a Korm. R. előírásait. A Kúria megjegyezte, hogy „nem vitatja, hogy a felperes által kifogásolt tevékenység komoly zajhatásokkal jár, amely a felperesi ingatlan használatát érinti, ugyanakkor az erre vonatkozó igényeket a birtokháborításra vonatkozó szabályok szerint lehet érvényesíteni” (Kúria Kfv.II.37.669/2018/7. számú ítélet, Indokolás [17]).
- [11] A Kúria kitért arra az elvi határozatra is, ami megítélése szerint a felülvizsgálati kérelem szerinti álláspontot támasztja alá. Ennek lényege, hogy a nem mesterségesen keltett szabadidős tevékenység zaja is értékelhető veszélyes mértékű zajként, amely a vendéglátó üzlet nyitva tartásának korlátozásához vezethet adott esetben. Az elvi határozat alapját képező ügyben ebből az következett a Kúria megállapítása szerint, hogy a vendéglátóipari alaptevékenységre tekintettel a kereskedelmi és nem a zajvédelmi hatóság jogosult eljárni.
- [12] 2. A Kúria Kfv.II.37.669/2018/7. számú sérelmezett ítéletével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. §-a alapján. A főtítkárnak hiánypótlásra hívta fel az indítványozót annak érdekében, hogy kérelme megfeleljen a törvényi feltételeknek. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő a kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszát, amelyben arra hivatkozott, hogy sérült az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése, P) cikk (1) bekezdése, 25. cikk (2) bekezdés b) pontja – ami az Alaptörvény jelenleg hatályos állapota szerint a 25. cikk (2) bekezdése részét képezi külön pontba foglalás nélkül –, 28. cikke, XIII. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, XXI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése.

- [13] 2.1. Az indítványozó a támadott ítélettel szemben azt adta elő, hogy a Kúria döntése azáltal sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, hogy kizárta a Korm. R. alkalmazását, illetve hatályosulását, „abszurd” indoklással megfosztotta a párhuzamos igényérvényesítés (polgári és közigazgatási út) lehetőségétől, *contra legem* és önkényes jogértelmezésre jutott az ügyében, ami az Alaptörvény 28. cikke szerinti józan észnek megfelelő értelmezési követelménnyel sem, továbbá alkotmánybírósági döntésekkel – így különösen a 1/2015. (I. 16.) AB határozat és a 17/2018. (X. 10.) AB határozat indokolásával – sem egyeztethető össze. Ugyanez vonatkozik arra, hogy a Kúria értelmezése szerint a kereskedelmi hatóság jogosult eljárni az indítványozó ügyében. A Kúria megfeleltetett az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény egyes rendelkezéseiről. A Kúria nem reagált érdemben a felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakra. A támadott ítélet indokolása ténybeli és jogi hibákkal van tele, a szakértői véleményből is rossz jogi következtetéseket vont le a Kúria.
- [14] Az egészséghöz való joggal és az egészséges környezethez való joggal, valamint a P) cikk (1) bekezdésével kapcsolatban az indítványozó a zaj káros hatásaival foglalkozó tudományos publikációk – részben angol nyelvű – összefoglalóit adta elő. Ezek alapján azt a következtetést vonta le, hogy „kétség sem fér ahhoz, hogy a Sportcentrum rendeltetésszerű, üzemszerű használata olyan környezeti zajjal, hanghatásokkal, illetve más, ismert környezeti terheléssel jár, mely tudományosan kimutathatóan hatással van a Sportcentrum környezetében élők, így indítványozó egészségi állapotára, azt hátrányos módon befolyásolja. A kivitelezést megelőzően, a Sportcentrum tervezési szakaszában egy megvalósíthatósági tanulmány keretében a biatorbágyi önkormányzatnak lehetősége lett volna, hogy felmérje a leendő Sportcentrum környezetre gyakorolt hatását, majd ez alapján értékelje az üzemszerű működés kockázatait. Így, ha kiküszöbölni nem is, de mindenképpen tompítani lehetett volna a Sportcentrum környezetének zajterhelését. A fentiek alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy a Kúria ítélete az Alaptörvény XX. és XXI. cikkei tekintetében is megvalósította az alapjogsérelmeket.”
- [15] 2.2. A Korm. R.-el szemben előterjesztett kérelmét az indítványozó mindösszesen az alábbiakkal támasztotta alá. „Amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Kúria eljárása megfelelő volt, úgy másodlagos kérelmem alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hivatalból a 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet, különösen 3. §-a és 26. §-a tekintetében az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Kormány mint jogalkotó általi mulasztását a veszélyes mértékű környezeti zaj jogkövetkezményei és végrehajtása körében.”
- [16] 3. Az agrárminiszter *amicus curiae* beadvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a sérelmezett szabályozással, az igazságügyi szakértői véleménnyel és az indítványban felhívott tanulmányokkal kapcsolatban fejtegette ki álláspontját.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. Így vizsgálni kellett különösen az Abtv. 27. §-át, 29. §-át és az 52. § (1b) bekezdését.
- [18] 4.1. A kérelmező magánszemély alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott ítélettel befejezett bírósági eljárásban felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor fellebbezést, illetve keresetet terjesztett elő. A támadott bírói döntéssel (a Kúria ítéletével) szemben további jogorvoslati eljárás nem állt a rendelkezésére. Az indítvány felhívta az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó egyik törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmények megállapítására, valamint pontosan megjelöli a sérelmezett kúriai ítéletet, amelyhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be indítványát [vesd össze: Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont, 52. § (1b) bekezdés].
- [19] 4.2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állíthatja. Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése az Alaptörvény és a jogszabályok kötelező erejéről rendelkezik, nem keletkeztet az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot [lásd legutóbb például: 3258/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [6]; 3248/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [9]]. Az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése sem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért

arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {lásd legutóbb például: 3200/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [15]; 3080/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [50]}. A P) cikk (1) bekezdése a környezet védelmének kötelezettségét írja elő mindenki számára. Szorosan összefügg az Alaptörvény XX. és XXI. cikkével, ez azonban nem jár együtt azzal, hogy alapjogként érvényesíthető lenne {vesd össze: 17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [84]–[87]}. Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése a bírói igazságszolgáltatás hatásköreit rendezi {lásd legutóbb például: 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [52]}. Az Alaptörvény 28. cikkének címzettjei a bíróságok, és tartalmilag ez a cikk a jogszabály-értelmezés alapjait fekteti le {lásd legutóbb például: 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]; 3150/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [19]}.

- [20] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése, P) cikk (1) bekezdése, 25. cikk (2) bekezdése és 28. cikke nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, ezért az ezekre támaszkodó panaszelemek érdemi vizsgálata nem volt lefolytatható.
- [21] 4.3. Az alkotmányjogi panaszindítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia [Abtv. 52. § (1b) bekezdés]. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadály.” {Lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]} Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3231/2018. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tulajdonhoz való jog [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] körében az indítvány nem teljesíti az előbbi befogadási feltételeket. Az indítványozó ugyanis alkotmányjogilag értékelhető levezetés nélkül adta elő vonatkozó panaszlemeit. Azokból nem derül ki, hogy a Kúria ítélete alkotmányjogi értelemben miért sértené az Alaptörvény előbbi szabályait.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Korm. R.-el szemben megfogalmazott kérelem nem határozott, következésképpen az nem alkalmas arra, hogy az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatot folytasson le a normával szemben. Egyrészt ugyanis a terjedelmes Korm. R. egészének, valamint a példálózva felsorolt két szakaszának a sérelmezése nem minősül a kérelem tárgya pontos, kifejezett megjelölésének. Másrészt semmilyen indokát nem adta az indítványozó annak, hogy a Korm. R. egésze, különösen annak a 3. §-a és 26. §-a miért sértené valamelyik Alaptörvényben biztosított jogát. Harmadrészt az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdését sem hívta fel alkotmányjogi panaszában, jöllehet egyszer említi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontját [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés a), c) és e) pont].
- [24] 4.4. Az indítványozó az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség megállapítását is kérte az Alkotmánybíróságtól. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „az Abtv. 2012. január 1-jei hatálybalépése óta annak 46. § (1) és (2) bekezdése a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítását, mint az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során alkalmazható jogkövetkezményt szabályozza, nem önálló eljárásként. Ebből következően külön mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére az Abtv. hatálybalépése óta nincs jogszabályi lehetőség.” {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]; összefoglaló jelleggel lásd: 3212/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}
- [25] Ebből az következik, hogy az indítványozónak nincs jogosultsága arra, hogy mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítványt terjesszen elő, ezért azt az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálta és hivatalból sem találta szükségesnek a vizsgálat lefolytatását.
- [26] 4.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. Az alternatív feltételek meglétének a vizsgálata

az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésére, XXI. cikk (1) bekezdésére és XXVIII cikk (1) bekezdésére alapított panaszelemek érdemi vizsgálatához az szükséges tehát, hogy az előbbi két feltétel közül legalább az egyik teljesüljön.

- [27] Az Alkotmánybíróság először az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte. Ennek során figyelembe vette egyrészt, hogy a zaj elleni védekezés kétség kívül helyet foglal az alapjogi védelem továbbfejlesztett értékrendszerében, másrészt az érdekezésség miatt a zajvédelem nem csak az egészséges környezethez való joghoz [Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdés], hanem az egészséghez való joghoz [Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdés] is szorosan kapcsolódik [vesd össze: 17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [85], [98]–[99]].
- [28] Arra is emlékeztet az Alkotmánybíróság, hogy állandó gyakorlatának részét képezi az a megállapítás, miszerint „nem vezethető le az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a követelmény, hogy a felülvizsgálati ellenkérelmet ugyanolyan szinten ismertesse a Kúria, mint a felülvizsgálati kérelmet, valamint az sem, hogy az ellenkérelem elutasítását részletesen indokolja” [lásd először: 3150/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [40]; lásd még például: 3349/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [19]; 3206/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [26]]. Annak azonban kétség kívül ki kell derülnie a sérelmezett ítéletből, hogy a Kúria figyelemmel volt a felülvizsgálati ellenkérelem tartalmára (lásd az előbbi hivatkozásokat).
- [29] A fentiek miatt az indítványozó által előadott aggályok nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, hiszen a zajvédelmet már elhelyezte az Alkotmánybíróság az alapjogvédelem rendszerében, és kidolgozta azt is, hogy a fellebbezési ellenkérelem milyen viszonyban áll a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolt bírói döntéshez való joggal.
- [30] Ezt követően azt vizsgálta az Alkotmánybíróság, hogy a jelen ügyben felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye.
- [31] A sérelmezett ítéletből egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria tekintettel volt a felülvizsgálati ellenkérelemre (lásd: Kúria Ffv.II.37.669/2018/7. számú ítélet, Indokolás [7], [10]–[11]). Az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmének kétélye tehát nem áll fenn a jelen ügyben.
- [32] Az egészséghez, illetve az egészséges környezethez való jog, valamint általában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog kapcsán emlékeztetni szükséges a következőkre. „[A]z Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]]. »A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...]»
- A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza» [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [14]–[15]]. Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]].” [Legutóbb idézi: 3298/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [10]]
- [33] A panasz valójában a támadott ítélet ismételt felülbírálatára irányul. A fentebb idézett gyakorlat alapján viszont az Alkotmánybíróság jelen ügyben sem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a Kúria döntése megalapozott volt-e, jogértelmezése helyes volt-e, a bizonyítékokból – különösen a szakértői véleményből – megfelelő jogi következtetést vont-e le, mert ezek nem alkotmányossági kérdéseket feszegetnek. A párhuzamos igényérvényesítés elvi lehetőségére való hivatkozás sem alapozhatja meg azt, hogy az Alkotmánybíróság „szuperbírósággént” a közigazgatási jogvitában végső fokon pervesztes indítványozó javára fordítsa meg a döntést.

Ezért az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az Abtv. 29. §-a szerinti második feltételt sem elégíti ki az indítvány.

- [34] Összegzőképpen megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésére, XXI. cikk (1) bekezdésére és XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított elemei nem felelnek meg az Abtv. 29. §-ában foglalt alternatív feltételeknek.
- [35] 5. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja, és 52. § (1b) bekezdés a), b) és e) pontja, 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), c) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. október 13.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/244/2020.

• • •